

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 32. Den 10 August 1799.

Lovgivninger.

Under 12 Juli d. A. er igjennem det danske Cancellie udfærdiget en Forordning for Riget Norge, hvorved den legemlige Straf, som de ældre Lovgivninger bestemme, i Hensigt til dem, der ei formaae at udrede idømte Bøder, forandres og formildes. Dens væsentlige Indhold er følgende: At, omendstjændt Retsfærdighed paa den ene Side fordrer, at enhver Lovens Overtræder bør straffes, hvoraf følger, at de, som ei have Midler til at udrede idømte Penge-Bøder, ikke desformedelst bør undrages fra Straf; saa tilføjer dog Villighed paa den anden Side, at den legemlige Straf, som, i Mangel af Bøder, bestemmes for saadanne Uformuende, der have begaaet Forseelsér, bør være mildere, end den, Loven fastsætter for virkelige Misgjørningsmænd. I Betragtning heraf har Hs. Majestæt besluttet at formilde de ældre Lovgiv-

nin.

ninger, for saavidt disse i det omhandlede Tilfælde befale, at de Skyldige skulle hensættes til Arbeid i Fæstningerne eller Forbedrings- og Tugthusene; hvor der ei hidindtil er blevet gjort nogen væsentlig Forskjæl imellem deres og de grove Forbryderes Vilkaar.

Med saadan Formildelse vil Hs. Majestæt nu først gjøre Begyndelse i Norge, hvor der formedelst Indretningen af det (saa kaldte) Kron- eller Extra-Arbeid, findes et beqvemt Middel til strax at kunne iværksætte denne Forandring; hvilken ogsaa, paa samme eller lignende Maade, saasnart som Muligheden det tillader, vil udstrækkes til Danmark, ved Lovbestemmelser, som passe sig til dette Riges lokale Omstændigheder. I Overeensstemmelse med foransførte Grundsætninger befales:

- 1) At Enhver, uden Hensyn til om han hører under Civil-Etaten, eller han er National-Drægt, Soldat, Reserve, eller Landværn, som ikke formaaer at udrede idømte Bøder eller Bidrag til hans nægte Børns Opfostring eller Underholdning, skal, under Navn af Extra-Arbeider, affone samme, ved at arbejde i den Fæstning, hvortil han af Militær-Etaten anvises, i saa lang Tid, som Forordningen af 6 December 1743, i Henseende til Bøder i Almindelighed, bestemmer.
- 2) Saadanne Extra-Arbeidere skulle blive under bestandigt Opsyn saaledes, at Hoved-Inspektionen over dem

og Arbeidet tilkommer Bagtmester, Lieutenanten, og den daglige Opsigt dermed overdrages de ved Kron- Arbeidet ansatte Under-Officerer.

3) Extra-Arbejderne skulle være adskilte fra de egentlige Forbrydere, ei belægges med Jern, og gives i øvrigt al den Frihed, som kan bestaae med god Orden, i de Timer der ikke arbeides; hvorimod Forbrydere, som ere dømte til Fæstnings-Arbeid, enten paa Livstid, eller paa visse Aar eller Maaneder, stedsse skulle være belagte med Jern, hvad enten saadant udtrykkeligen er anført i Dommen eller ikke.

4) Fornævnte Arbeidere skulle, ligesom de almindelige Kron-Arbeidere, tillægges 15 β daglig af Geniets Kasse; hvoraf de selv nyde 8 β til Underholdning, men de øvrige 7 β indeholdes og erlægges til den vedkommende Foged eller Rettens-Betjent, for af ham at tildeles dem, som tilkomme de idømte Væder, eller udbetales til Moderen af det uægte Barn, til hvis Underholdning Faderen er pligtig at bidrage, og det for saa mange Dage, som den Paagjældende, i Følge Forordningerne af 6 Decbr. 1743 og 10 Dec. 1790 skulde være hensat til Tugthuus- eller Fæstnings-Arbeid.

5) I enhver Dom eller Resolution bør der udtrykkelig anføres, at Militar-Etaten bestemmer, til hvilken Fæstning de omhandlede Extra-Arbeidere skulle henføres.

- 6) Straffens Fuldbyrkelse udsættes altid til saadan Tid af Mæret, som Arbeiderne kunne bruges.
- 7) Alle ældre Forordninger, Reskripter og Resolutioner, for saavidt disse bestemme anden legemlig Straf enten for civile eller nationale Militære, som ei formaae at udrede Bøder eller Bidrag til deres uagte Børns Underholdning, ere herved ophævede.
- 8) Endelig befales: at, naar Qvindespersoner ikke kunne betale Bøder, skal Sagen forestilles Kongen igjennem det danske Cancellie, da Allerhøiøstamme selv, efter Omstændighederne, vil formilde den Straf for disse, som ved Forordningen af 6 Decbr. 1743 er fastsat.

(Slutning af Fattigvæsens Planen.)

M. Om Forbindelsen mellem det egentlige Fattigvæsen og andre Goddædigheds Stiftelser.

- 187) Ligesom Fred. Hospital og adskillige Fattig- og Friskoler, der ere henlagte under særskildte Direktioner, saa bør og alle andre Stiftelser og Legater, saasom Baisenhuset, Povel Fechtes Hospital, det getreueriske og andre Legater, som ere overladte til andre Bestyrelser, stedse staae i nøie Forbindelse med det almindelige Fattigvæsen saaledes: a. at, for saavidt Fattigdom giver Udgang til slige Stiftelser, enhver, som søger samme, skal derom fremlægge Attest fra Fattig-
- tig-

tigvæsenets Direktion; b. at ved indtræffende Bænkancer til bemældte Stiftelser bør Fattigvæsenets Direktion opgive de Fattige, som den anseer meest trængende og værdige, af hvilke eller andre vedkommende Bestyrere vælge hvem de bedst synes; c. at om alle de Personer, som nu ere antagne eller herefter antages til disse Stiftelser, bør til Fattigvæsenets Direktion gives fornøden og fuldstændig Underretning. Med disse Stiftelser og Legater, samt deres Midler o. s. v., har Fattigvæsenets Direktion sig i øvrigt ei at befatte.

N. Om andre Benaadninger, som vedblive Fattigvæsenet forbeholdte.

188-192) Alle Fattigvæsenets Grunde og Bygninger, som bruges til Fattiges Forsørgelse, skulde være frie for al Slags Afgift og Paalæg, og alle andre borgerlige Tyngder; dets Kapitaler for $\frac{1}{4}$ Procent Skattens Erlassgelse; dets Hospitalslemmer og andre indskrevne Fattige, som gives nødtørftigt Udkomme, for Extraskat for dem og Deres. Fattigvæsenet selv, dets Stiftelser og Fattige fritages for Brugen af stemplet Papir i alle Forhandlinger i og uden for Retten: i disse Sager beskikker Øvrigheden en Prokurator til at udføre dem uden Betaling, og alle Domme o. s. v. meddeles beskrevne paa ustemplet Papir. Ogsaa skal Kongens Foged og Underfoged i slige Sager gjøre Execution uden Betaling. Fattigvæsenets Direktion kan ved dets egne Betjentere lade holde Auktion over det

ved

ved Fattigvæsenet forarbejdede uden Betaling til Auktions-Direktørerne: ved andre Auktioner fritages det for Auktions-Salarium.

193) Daar nogen, som har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, sagsøges til at give Erstatning eller og derom nedlægges Paastand paa Skifte, skal Attest fra Direktionen om Beløbet være fuldt Beviis for Forbringen, som forlods udbetales.

194) Alt hvad de Fattige vorder tillagt i Bøder, Gaver o. s. v. bør fra vedkommende Jurisdiktioner og Kommisfarier strax anmeldes for Direktionen: forsamme de det, bør de erstatte Fattigvæsenet dets Tab.

195) De som ere dømte i Bøder til Fattigvæsenet, skulle affone samme, endstjondt Dommen maatte have overstaaet fatalia apellationis.

196) Fattigvæsenet maa til alt Slags Haandværks-Arbeid, som til dets egen Brug udfordres, betjene sig af hvem det finder for godt i dets Tjeneste at antage.

197) Fattigvæsenets Ret til for egen Regning at lade bage Brød og brygge Øl for Fattige i dets Stiftelser forbeholdes det fremdeles.

198) De Fattige, som døe uden at have indsat i Uligfasse, gives fri Jord og Jordspaakastelse.

199) Fattigvæsenets Regnskabs-Betjente skulle i den Henseende anses som kongelige Regnskabsførere, og Fattigvæsenet have den kongelige Kasses prioriterede Ret til deres Midler og Effekter.

200) De borgerlige Medlemmer i Direktionen og Fattigforstanderne fritages for alle andre Byens Forretninger og personelle Besværligheder, samt, om de selv ønske det, for borgerlig Militær-Tjeneste, ei alene saalænge de forestaae saadant Embed, men og siden bestandigen, naar de ved Fattigvæsenet have været Direktører eller Forstandere i 6 Aar.

201) Naar Læger eller Skolelærere have tjent vel ved Fattigvæsenet i 4 Aar, skal saadan deres Tjeneste altid komme i Betragtning, som en Grund til videre Befordring.

O. Om Regnskabs-, Kasse- og Revisions-Væsenet.

202-206) Alle Fattigvæsenets Indtægter samles i een Hovedkasse, hvoraf Udgifterne bestrides: begge Dele efter behørig Ordre. Alle direkte Indtægter og Udgifter anvises til og fra Hovedkassen, uden at gaae igjennem flere Hænder. Smaasummer derimod, som maae indsamles ved andre end Kasserrøren, afleveres af Indsamleren med skriftlig Designation. Udgifter, som udtæller fra Hovedkassen for at uddeles i mindre Summer, saasom til Almisser o. s. v., udbetales mod Kvittering af vedkommende Uddelere, som derover føre særskildt Regnskab.

207) Til at forestaae Hovedkassen, dens Regnskab og øvrige Forretninger, har Fattigvæsenet sin lønnede Kassierer, som en Kasse betroes til løbende Udgifter, for hvis Summa han stiller Kaution. De større Pen-

ge.

ge-Beholdninger indfattes indtil videre paa Folio i Banken eller gjemmes tilligemed Fattigvæsenets Obligationer o. s. v. i en særskildt Kasse med 3 forskjellige Laase, hvortil 2 af Direktionen og Kassereren have hver sin Nøgle. Hvad som nedlægges eller udtages, bevidnes af alle 3 Tilstedeværende.

208) For at kontrolere Kasse-Bøgerne o. s. v., indrettes et Hoved Bogholderkontor, som forestaaes af en lønnet Bogholder, hvor især iagttages: a. at paa særskilte Kontoe indføres Fattigvæsenets og enhver anden Stiftelses Fonds o. s. v. med alle dermed foregaaende Forandringer; b. at Indtægt og Udgift anføres hver til sin Konto, hvorfor og alle Indtægts Anmædelser og Udgifts Beviser forevises Bogholderen og paategnes af ham; c. at en Hoved-Mandtals Bog føres over alle, uden for de faste Pladser i offentlige Stiftelser, hvori alt indføres saaledes, at til enhver Tid kan strax findes, hvad man om enhver Fattig vil vide, i Henseende til Fattigvæsenet.

209) Da Penge- og Regnskabsvæsenet saameget muligt koncentrerer til Kasserer, og Bogholder-Kontorerne, vil det paaligge dem, som i øvrigt have med Bestyrelsen at gjøre, blot at føre de Optegnelser og afgive de Lister, som enhver behøver til Underretning for sig eller som ved Bogholder-Kontoret maae lægges til Grund for Bogføringen.

- 210) Sekretariats-Forretninger forbindes for det første med Bogholder-Kontorets, hvor ogsaa alle Dokumenter og Protokoller holdes i Orden.
- 211) Almisse-Uddelingen skeer paa offentlige Steder ved Kassereren eller hans Fuldmægtig, i Overværelse af en Distrikts-Direktor og 4 Forstandere, som til Beviis for Kassereren attestere Uddelingens Rigtighed.
- 212) Saaavel Bogholderen som Kassereren afflutte deres Bøger hver Uge og hvert Kvartal med behørig Extrakter; og ligeledes de, som føre de mindre Regnskaber.
- 213) Den samme Orden, som holdes med Penge-Indtægt og Udgift, bør ogsaa anvendes med Diegnskab over Bæne.
- 214) For Regnskabsvæsenet affattes trykte Schemata og Blanketter, hvori de kunne finde Sted; hvorved tages Hensyn til, at Revisionen umiddelbart og uden Henstand kan følge Bogføringen, paa det at ved hvert Aars Slutning kan havees Visshed om Pengevæsenets Forfatning.
- 215) Direktionen skal aarligen ved Trykken bekendtgjøre en omstændelig Ballance over Fattigvæsenets Indtægter og Udgifter, og fra Tid til Tid underrette alle og enhver om Fattigvæsenets Tilstand og de Virkninger, som under den nye Bestyrelse ere sporede.

(Fortsættelse af Brand-Forordningen.)

17 §. Sukkersydere og andre, som bruge megen Ild, forpligtes til at have bekvemme Huse og sikre Ildsteder indrettede efter deres Handtering; befindes nogen Mangel i den Henseende ved den første Brand-Inquisition, efter Anordningens Bekjendtgjørelse, skal Eieren, efter Advarsel og under Mulkt fra 10 til 50 Rdlr. lade samme strax istandsætte og ei forinden benytte sig deraf. 18 §. Forarsages Skade-Ild ved Bryggerses, Bageres, Maltgjøreres, Sukker- og Sæbesyderes, Editebryggerses, Brændevlinsbrænderes, Farveres og Pottemageres Folks Uforsigtighed, straffes disse første Gang paa Bånd og Brød, anden Gang med Forbedringshuset. 19 §. Med Brændevlinsbrænderes Værker m. v. skal forholdes efter Langes-Artiklernes 18 og 19 Poster, under Mulkt fra 10 til 100 Rdlr. Saavel med disses Ildsteder, som med alle, der bruges til Fabrikker og Værker, skal Politimester, Stadsbygmester og Brand-Officererne have flittigt Tilsyn. 20 §. De Befalinger, som indeholde Bygningsregler til Sikkerhed mod Ildsvaade og Straffe for Overtræderne, ere denne Forordning vedhæftede. 21 §. Bryggere og andre, som bruge store Ildsteder, skulle være forsynede med 6 Læder Brandspande og 1 Tønde fyldt med Vand, nær ved Ildstedet, under Mulkt af 1 Rdlr. for hver manglende Brandspand og 2 Rdlr. naar Tønden ei er fyldt. 22 §. Bryggere, Maltgjørere, Sukker- og Sæbesydere, skulle have en Sprøite af

af Størrelse som en Kompagni-Sproite, under Mulkt af 10 Rdlr., naar den 6 Maaneder efter Forordn. Bekjendtgjørelse mangler, og for hver Gang den ved Brand-Inquisitionen findes mangelagtig. 23 §. Veeg, Ljære, Bogtrykker-Svarte, Olie, Fernis og Terpentin skal kaa-
ges paa brandsrie Steder, eller paa en rummelig aaben Plads, under Mulkt fra 5 til 20 Rdlr., og 2den Gang Fangsel paa Vand og Brød, endskjøndt ingen Skade seer; men seer Skade, er Straffen første Gang Vand og Brød, anden Gang Forbedringshuset. 24 §. I Haa-
ger og Gaarde maa, til Beboernes eget Brug, lægges Brænde i en Høide af 3 Alen, dog ei under Bindings-
værks Bygning, Vinduer, Døre eller Luger, og at der leynes Plads til at vende med Heste og Vogn. Der-
imod skal Brænde til Salg lægges i Beedhamre med Tegl, eller i Huse; for Forseelser herimod bødes fra 10 til 100 Rdlr. Under samme Straf maae Garvere ei stable Varke-Torv i Torv-Kammer, med mindre disse
ere i Huse med Luger; ligeledes Haandværkere ei opstable Træmaterialier under aaben Himmel. 25 §. Tømmer-
Forraad maa alene oplægges paa Tømmerpladsene uden for Staden, under Mulkt fra 10 til 100 Rdlr. 26 §.
Steenful til Handel maa alene have i grundmurede Kjeldere eller paa en fri Plads, saaledes, at ingen Fare
deraf kan formodes, under Mulkt fra 10 til 100 Rdlr. 27 §. Hør og Hamp, som lægges til Bevaring, skal være
ophundtet og tildækket med Haardække; Veeg og andre
brand-

brændbare Vare skulle lægges i Pakhuse eller sikre Steder, hvor Ild og Lys ei bruges i Nærheden, alt under Mulkt fra 10 til 100 Rdlr. 28 §. Dersom nogen hegl, stjæller, lokker eller ompakker Hør, Hamp eller Blaar ved aabent Lys, bøder han første Gang 4 Rdlr., anden Gang straffes han med Band og Brød, skøndt ingen Skade sker; men sker Skade, er Straffen første Gang Band og Brød, anden Gang Forbedringshuset. 29 §. Patroner maae forvares i de militære Munderings-Kamre, men i øvrigt maa ei paa et Sted have mere end 10 Pd. Krudt, som skal ligge nærmest under Taget, alt under Mulkt fra 10 til 100 Rdlr. De, som sælge og bruge Krudt, maae lade det forvare i Krudttaarnene og derfra efterhaanden afhente. 30 §. Bryggere og andre, som bruge megen Ild, eller de, hvis Skorstene af andre Aarsager behøve ofte at reengjæres, skulle lade deres Skorstene feie hver 6te Uge; andre Skorstene, som jevnlig bruges, skulle feies hver 12te Uge, og de som sjældent bruges, hver 6te Maaned. Derfra undtages de, i hvilke der alene bruges Steenful, hvilke hvert halve Aar skriftligen skal anmeldes for Brand-Sessionen. Dersom nogen angiver andre Skorstene til Undtagelse for Feining end disse, og de som ikke bruges, bøder fra 10 til 50 Rdlr. Brand-Sessionen bestemmer, efter foregaaende Beretning og indhentet Oplysning, hvor ofte en Skorsteen bør feies, naar Feien og Feieren ei derom ere eenige, samt undersøger om Feiningen sker ofte nok.

nok. 31 §. Jern, og Kobber, Kaffelovns-Rør skulde reengjøres hver 14 Dag saalænge de bruges, under Mulkt fra 5 til 10 Rdlr.; opkommer Ild formedelst Rørenes eller Skorstenens Feinings Forsømmelse, bøder den Skyldige 20 Rdlr. 32 §. Skorsteensfeierne skulde holde Bøger over alle Skorstene, og, under deres Tjenestes Fortabelse, optegne de Skorstene, som, uagtet deres Advarsel derom til Eieren, ikke ere rensede, samt dem som ere farlige eller ulovlige, hvilke strax anmeldes for Politimester; desuden skulde de hvert halve Aar derover levere Fortegnelser til Magistraten og Brand-Sessionen, hvilken sidste dommer de Skyldige til Bøder fra 1 til 5 Rdlr. for hvert Skorsteens-Rør, som ikke saa ofte skee burde er blevet feiet, og inddriver Bøderne. Feieren skal eftersee Kaffelovns-Rørene, anmelde for den som lader feie, om de ei ere reengjorte, og denne skal da besørge saadant. 33 §. Dagen efter at være kaldet, skal Feieren sende de fornødne Folk til at lade feie, under Mulkt af 2 Rdlr., med mindre han beviser, at de af ham holdende fornødne Folk andre Steder have været i Arbeid. 34 §. Skorsteensfeierne bør anskaffe selv de fornødne Redskaber de behøve, og forrette Feiningen forsvareligt, holde deres Folk til at gaae op og ned i hvert Skorsteens Rør for sig, lade al Sod som sidder paa Glasuren nedfeie, Glasuren udhugge saa langt som Skorsteens Roppen naaer, og udbringe den Sod som samler sig i Bunden af Skorsteens-Røret, under 10 Rdlr.

Straf,

Estraf, og om Skade eller Ueillighed skæer formedelst deres flette Feining, forhøies Bøderne til 50 Rdlr. efter Omstændighederne. De staae til Ansvar for deres Folk, mod Regres til disse, og dersom de sidste ei kunne udrede Bøderne, straffes de Skyldige med Fængsel paa Band og Brød. 35 §. Skorsteensfeieren betales saaledes: for een Etage 10 Sk., for tvende 20 Sk., for trende 30 Sk. o. s. f. Naar et Huus har et lige eller enkelt Tag, betales intet for saavidt Skorstenen gaaer igiennem Taget, men for et gebrokkent Tag betales som for een Etage. 36 §. Ingen Skorsteensfeier maa nogen Nat være uden for Staden, uden med Overpræsidentens Tilladelse og efter at have maaldt saadant for Politimester og Brandmajor, under 2 Rdlrs. Estraf for hver Dag han udes bliver. 37 §. Alle de som forsee sig imod dette Kapitels Forskrifter tiltales for Politiretten, de undtagne, som forsee sig imod den 21, 22, 30 til 34 §§ inklusive, hvilke tiltales for Brand-Sessionen, dog at Vidne-Førhører optages ved Politi-Retten.

(Forsættelsen følger.)

Blandede Efterretninger.

Ved Reskript til Kjøbenhavns Magistrat af 26 Juli d. A. er det bevilget: at den høitværdige jødiske Menigheds Synagoge, der ved den Staden i Aaret 1795 overgangne Jildebrand er ødelagt, maa opbygges igjen, større end den forrige, og indrettes saaledes, at den bliver lige med Jorden, som andre Kirker; dog at Tegningen til

denne ny Synagoge, ligesom til enhver anden ny Bygning i Kjøbenhavn bliver indleveret til Bedkommendes Bedømmelse og Approbation, førend derpaa begyndes, og at den, ligesom den forrige afbrændte, i alle Henseender betragtes som en privat Bygning, og som saadan underkastes lige Vilkaar og Byrder med andre i Staden, og skal da, saasnart denne offentlige Synagoge er færdig, saaledes at Guds-Tjeneste deri kan holdes, alle forhen tilladte private Synagoger i Kjøbenhavn ophøre.

Da samtlige kongelige Kasserere og Oppebørsels-Betjente i Danmark og Norge, ere igjennem vedkommende Kollegier tillagte Ordre om at udbetale den ved Plakaten af 14 Sept. f. A. for tilsyneladende druknede Menneskers Redning udlovede Præmie, naar det med Attester fra Stifamtmandene for Kjøbstæderne, Amtmændene for Landet og de dem underordnede Kjøbstæder, samt Magistraten her i Staden, for saavidt Kjøbenhavn betræffer, i ethvert Tilfælde godtgjøres, at den, der fordrer Præmien, tilkommer samme, saa har Cancelliet, under Dags Dato, underrettet Øvrighederne herom, men derhos tilkjendegivet dem, at der dog om Sagen først bør skee Indberetning til nærmere Approbation.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 9 August er Sognepræsten for Gjesing og Nørager Menigheder, H. Føns, konfirmeret til Sognepræst for Feldballe og Ned:

Modager Menigheder i Aarhuus Stift; Rand. Theol. N. A. Møller ligeledes til Personel-Kapellan for Fuur Menighed i Viborg Stift.

Under Generalitetet: Den 2 August er karakteriseret Premier-Lieutenant ved det kongelige Artilleri-Korps v. Wianthey udnævnt til virkelig Premier-Lieutenant; Sec. Lieutenant af 2den Klasse A. E. v. Krebs til Sec. Lieutenant i 1ste Klasse, og Sec. Lieutenant G. O. v. Friboe tillagt Prem. Lieutenants Karakter. Ved Husar-Regimentet er Kornet Baron v. Felling efter Ansøgning forundt Afseed som Ritmester. Ved det danske Liv-Regiment er Sec. Lieutenant v. Schulz beskikket til Prem. Lieutenant, og Fændrik v. Hansen til Sec. Lieutenant. Ved Kronprindsens Regiment karakteriseret Prem. Lieutenant v. Breinholm til virkelig Prem. Lieutenant, og Fændrikkerne v. Heide og v. Krohn til virkelige Sec. Lieutenanter. Ved det sjællandske Infanteri-Regiment Prem. Lieutenant v. Carlsen efter Ansøgning afgaaet paa Bartpenge og forundt Kapitains Karakter. Ved det slesvigke Infanteri-Regiment Major v. Hein bestilt til General-Krigskommissær i det slesvigke Distrikt, og i hans Sted er Major v. Foss af 2det jydsk Infanteri-Regiment overdraget de Forretningaer, som hiin har haft hos den kommanderende General i Norge og Hertugdømmene, H. H. D. Feldtmarskalken Prinds Carl til Hessen-Cassel. Kommandanten i Christiansand, Oberst v. Rick, er efter Ansøgning, formeddelt Alderdom og Svaghed entlediget fra hans havende Post og sat paa Bartpenge; hvorimod Kommandøren for det vesterlehniske Infanteri-Regiment, Oberst v. Töbiesen, er overdraget at besørge Kommandantkabets Forretninger.

Under Rentekammeret: Den 2 August er Land-Inspektør J. Ellung indtil videre eene overdraget Opsigten over Sandflugten i Øster- og Vester-Herreder under Ribe Amt.